

VEGPLANLEGGING

Vegdirektoratet
Håndboksekretariatet
Boks 8109 Dep.
Oslo 1
Tlf. 02-206050

**Forskrifter for utarbeiding og
behandling av planer for riks- og fylkesveg**

VEGPLANLEGGING

**Forskrifter for utarbeiding og
behandling av planer for riks- og fylkesveg**

STATENS VEGVESEN

HÅNDBØKENE I STATENS VEGVESEN

Dette er en håndbok i vegvesenets interne håndbokserie — en samling fortløpende nummererte publikasjoner som først og fremst skal tjene som praktiske hjelpemidler for den enkelte tjenestemann ved utførelse av de ulike arbeidsoppgaver innen etaten.

Det er den enkelte fagavdeling innen Vegdirektoratet som har hovedansvaret for utarbeidelse og ajourføring. De daglige fellesfunksjoner som utgivelse av håndbøker fører med seg, blir ivaretatt av det sentrale håndboksekretariat.

Vegvesenets håndbøker utgis på 3 nivåer:

- Nivå 1 — Grå bunnfarge på omslaget — omfatter Lover, Avtaler og Forskrifter som godkjennes av overordnet myndighet eller av Vegdirektoratet etter fullmakt.
- Nivå 2 — Oransje bunnfarge på omslaget — omfatter Normaler og Retningslinjer som godkjennes av Vegdirektoratet.
- Nivå 3 — Blå bunnfarge på omslaget — omfatter Veiledninger, Lærebøker og Vegdata — som godkjennes av Vegdirektoratets avdelinger.
- Forskrifter* — Teknisk eller administrativ regel fastlagt av offentlig myndighet med hjemmel i lov, og bindende innenfor et bestemt virksomhetsområde.

Vegplanlegging –
Nr. 077 i vegvesenets håndbokserie
Sats og trykk: Grytting A/S, Orkanger
Skrift: Times 9/11
Opplag: 2000
ISBN 82-7207-229-7

FORORD

Veglovens § 12 har følgende ordlyd:

«Departementet gir føresegnar om utarbeiding av framlegg til planar for riksveg og fylkesveg og om førehaving av slike framlegg.

Denne håndbok — *Vegplanlegging* — inneholder Samferdselsdepartementets forskrifter om planlegging av riks- og fylkesveg, vedtatt av departementet 7. oktober 1980.

I tillegg til selve forskriftsteksten er det inntatt kommentarer til forskriftene, foruten et rundskriv fra Samferdselsdepartementet rettet til fylkeskommunene, fylkesmennene og vegsjefene. I dette rundskrivet gir departementet en kort orientering om når forskriftene kommer til anvendelse, og hvordan de i hovedtrekk er bygd opp.

Tidligere forskrifter etter veglovens § 12 var datert 20. januar 1965, jfr. departementets rundskriv nr. 7/65 V. Disse forskriftene var utfylt ved Vegdirektoratets reviderte utgave av «Nærmere bestemmelser etter planleggingsforskriftenes § 24 for riksveg», datert april 1974. Både departementets rundskriv nr. 7/65 V og direktoratets «Nærmere bestemmelser . . . » blir opphevet i og med at de nye forskriftene trer i kraft.

Vegdirektoratet
Oktober 1980

Ansvarlig avdeling:
Planavdelingen

7. oktober 1980

Til fylkeskommunene, fylkesmennene og vegsjefene

FORSKRIFTER ETTER VEGLOVENS § 12

Etter vegloven av 21. juni 1963, § 12 tilligger det Samferdselsdepartementet å gi forskrifter for utarbeiding og behandling av planer for riksveg og fylkesveg. Samferdselsdepartementet har den 7/10.1980 gitt vedliggende forskrifter. I dette rundskriv gis en kort orientering om når forskriftene kommer til anvendelse, og hvordan de i hovedtrekk er bygd opp.

Forskriftene gjelder vegplaner for riks- og fylkesveg som blir fremmet etter vegloven. Spørsmål som gjelder utbygging av vegnettet kan imidlertid også avklares i den fylkeskommunale- og kommunale oversiktsplanleggingen. Detaljplanlegging kan skje gjennom reguleringsplan.

Vegplanlegging bør fortrinnsvis skje etter bestemmelsene om oversiktsplaner og reguleringsplaner etter bygningsloven. Med oversiktsplaner menes både de samlede fylkes- og generalplanene, og delplaner på fylkes- og generalplannivå som tar opp plansituasjonen i avgrensede områder eller forhold av betydning for hovedvegnettet. Samferdselsdepartementet og Miljøverndepartementet tar sikte på å gi nærmere veiledning om bruken av slike delplaner i vegplanleggingen. Forholdet mellom planleggingsbestemmelsene i vegloven og det regionale plansystemet forøvrig vil videre bli tatt opp i arbeidet med den nye planleggingsloven.

Planlegging av riksveg og fylkesveg etter disse forskrifter er delt i fire plannivå: vegutredning, hovedplan, detaljplan og byggeplan.

En vegutredning er en analyse av et områdes behov med hensyn til veg- og transportmessig standard, og en vurdering av følgene av vegtransportiltak. Den kan også være en analyse av spesielle veg- og trafikktekniske spørsmål. Vegutredningen har til formål å klarlegge spørsmål av betydning for den videre planlegging.

En hovedplan er en oversiktsplan som viser hovedtrekkene i de aktuelle vegutbyggingstiltak med begrunnet forslag til valg av alternativ og standard for utbyggingen.

*Forholdet
til
bygningslov*

*Forskriftenes
plansystem*

Hovedplan

Hovedplanens alternative løsninger skal bl. a. gi grunnlag for valg av veglinje, vegtype, vegklasse og dimensjonerende hastighet. Foreligger det en aktuell vegutredning, skal hovedplanen bygge på den. Dersom slik vegutredning ikke foreligger, skal nødvendig utredning inngå som en del av hovedplanen. Hovedplanen skal søke å klarlegge konsekvensene (følgene) av de aktuelle alternativer.

Detaljplan

En detaljplan skal vise utforming og beliggenhet av et vegprosjekt, og inneholde de regulerende bestemmelser som er nødvendige for anlegg og drift av vegen. Godkjent detaljplan gir grunnlag for eiendomsinngrep, jfr. forskrifter etter veglovens § 50, annet ledd, og skal bl. a. vise de områder med eventuelle anlegg som må erverves for gjennomføring av prosjektet. Detaljplan skal i alminnelighet utarbeides på grunnlag av godkjent hovedplan.

Byggeplan

Byggeplaner er de tekniske tegninger og beskrivelser som er nødvendig for å gjennomføre et veganlegg. Byggeplaner utarbeides for de ulike komponenter i veganlegget som grunnlag for selve anleggsarbeidet. Byggeplaner skal utarbeides på grunnlag av godkjent detaljplan eller stadfestet reguleringsplan.

Overordnede retningslinjer

Planer for riksveg og fylkesveg skal bygge på de forutsetninger som er lagt til grunn i rikspolitiske retningslinjer for regional planlegging og de fylkeskommunale og kommunale oversiktsplaner.

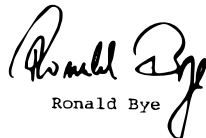
Medvirkning og samordning med annen planlegging

Gjennom vegsjefens medvirkning i annen planlegging skal vegutredninger og hovedplaner inngå som del av plangrunnlaget i fylkeskommunens og kommunenes oversiktsplanlegging.

Planer og budsjett

På bakgrunn av et plangrunnlag som nevnt, skal vegutredning og hovedplan utrede, analysere og fremme forslag til konkrete løsninger for tiltak på riks- og fylkesvegnettet.

Planer etter disse forskrifter inngår som en del av plangrunnlaget ved oppsetting av en langtidsplan for utbygging av riks- og fylkesvegnettet. Stortingets og fylkestingenes prioritering av henholdsvis riks- og fylkesveginvesteringer vil ut fra et slikt plangrunnlag kunne grunnes i konkrete planer og utredninger, hvor de samfunnmessige konsekvenser og de teknisk/økonomiske data for prosjektene er utredet.

Ronald Bye

Edvard Gepp

INNHOLD

I	Hva forskriftene gjelder	9
II	Planleggingsprogram	9
III	Vegplanlegging — annen planlegging	9
IV	Plannivå	10
V	Orientering og samarbeid	12
VI	Behandling av hovedplan	13
VII	Behandling av detaljplan	14
VIII	Endring i og oppheving av godkjent hovedplan og detaljplan	15
IX	Ikrafttreden — Overgangsbestemmelser	15
	Kommentarer til de enkelte paragrafer	17

Forskrifter for utarbeiding og behandling av planer for riksveg og fylkesveg fastsatt av Samferdselsdepartementet den 7/10 1980 med hjemmel i Vegloven av 21. juni 1963 § 12

I HVA FORSKRIFTENE GJELDER

§ 1 Hva forskriftene gjelder

Forskriftene gjelder for utarbeiding og behandling av planer for riksveg og fylkesveg.

II PLANLEGGINGSPROGRAM

§ 2 Planleggingsprogram

1. Planlegging av riksveg og fylkesveg skal samordnes gjennom et prioritert planleggingsprogram. Vegsjefen utarbeider årlig et slikt program. Vegdirektoratet og fylkesutvalget gir nærmere retningslinjer for utarbeiding og behandling av planleggingsprogram for henholdsvis riksveg og fylkesveg.
2. Planleggingsprogrammet legges fram for Vegdirektoratet og fylkesutvalget som kan gi bestemmelser om behandling og gjennomføring av program for henholdsvis riksveg og fylkesveg.

III VEGPLANLEGGING — ANNEN PLANLEGGING

§ 3 Deltakelse i annen planlegging

1. Vegsjefen skal delta i fylkeskommunens og kommunenes planlegging når det er nødvendig av hensyn til riks- og fylkesvegnettet. Vegsjefen bør videre bistå fylkeskommunen og kommunene i veg- og trafikktekniske spørsmål.
2. Vegsjefen skal gi uttalelse til planer som har betydning for riks- og fylkesvegnettet. Når en plan vedrører riksvegspørsmål som ellers ville ha blitt forelagt Vegdirektoratet som hovedplan, gis uttalelsen i samråd med Vegdirektoratet.

§ 4 Samordning med annen planlegging

1. Riks- og fylkesvegtraséer kan fastlegges som ledd i kommunal oversiktsplanlegging. For øvrig skal planlegging av riks- og fylkesveger bygge på de forutsetninger som er lagt til grunn i rikspolitiske retningslinjer for regional

- planlegging og de fylkeskommunale og kommunale oversiktsplaner. Der-
som det er aktuelt å fravike disse forutsetningene, skal vegsjefen ta dette
opp med vedkommende planleggingsmyndighet.
2. Planer etter disse forskriftene kan ikke vedtas i strid med vedtekter som foreligger til fylkeskommunal eller kommunal oversiktsplan. Det samme gjelder forholdet til stadfestet reguleringsplan. Fremming av planer etter disse forskriftene må i slike tilfeller skje i samsvar med nødvendig vedtekts- eller reguleringsendring.
 3. I tettsteder og ellers når reguleringsplan er under utarbeiding, når det er nødvendig med større omlegginger av det kommunale og private vegnett eller når det er ønskelig av andre årsaker, skal detaljplan for riksveg og fylkesveg fremmes som reguleringsplan. Når særlige grunner tilsier det, kan vegsjefen likevel fremme detaljplan etter kap. VII i disse forskriftene. Kommunen, fylkeskommunen og fylkesmannen må være enige i dette.

IV PLANNIVÅ

§ 5 Generelt

1. Vegplanlegging etter disse forskrifter er delt i hovedplan, detaljplan og byggeplan. Som grunnlag for disse planer kan det være aktuelt med egne vegutredninger.
2. Planer og vegutredninger etter denne paragrafs nr. 1, jfr. § 4.1 inngår som del av plangrunnlaget ved oppsetting av en langtidsplan for utbygging av riks- og fylkesvegnettet. Langtidsplanen skal igjen danne grunnlag for videre planlegging med sikte på gjennomføring av de enkelte tiltak.

§ 6 Vegutredning

1. Som grunnlag for oversiktsplanlegging kan vegsjefen i nødvendig utstrekning utarbeide en vegutredning. Vegutredningen skal omfatte en vurdering av behovet for utbygging av vegnettet i området og drøfte de aktuelle vegutbyggingstiltak og deres konsekvenser.
Foruten en analyse av et områdes behov med hensyn til veg- og transportmessig standard, kan vegutredningen inneholde analyser av spesielle veg- og trafikktekniske spørsmål.
2. Under utarbeiding av vegutredning skal vegsjefen samarbeide med planleggingsmyndighetene i fylkeskommunen og berørte kommuner samt andre offentlige organ som kan ha interesser å ivareta i området.
3. Når vegsjefen fremmer en vegutredning som grunnlag for videre planlegging, legger han den fram til uttalelse for berørte kommuner og statlige

myndigheter. Vegutredning som i hovedsak gjelder riksvegspørsmål, forelegges til uttalelse for fylkeskommunen før den forelegges Vegdirektoratet, som kan gi nærmere retningslinjer for behandling av den. Vegutredning som i hovedsak gjelder fylkesvegspørsmål, forelegges fylkeskommunen som kan gi nærmere retningslinjer for behandling av den.

4. Vegdirektoratet kan gi alminnelige bestemmelser om vegutredning for riksveg og fylkesveg.

§ 7 Hovedplan

1. En hovedplan er en oversiktsplan som viser hovedtrekkene i de aktuelle vegutbyggingstiltak med begrunnet forslag til valg av alternativ og standard for utbyggingen. I planen inngår analyser av konsekvensene av de ulike alternativ, og kostnadsoverslag. Hovedplan skal vise nødvendige tilknytninger til omkringliggende vegnett og gi forslag til klassifisering av vegnettet.
2. Foreligger det en aktuell vegutredning skal hovedplanen bygge på den. Dersom slik utredning ikke foreligger, skal nødvendig utredning foretas som en del av hovedplanleggingen.

§ 8 Detaljplan

1. En detaljplan skal vise utforming og beliggenhet av et vegprosjekt, og inneholde de regulerende bestemmelser som er nødvendige for anlegg og drift av vegen.
Planen skal vise de areal med eventuelle anlegg som må erverves for gjennomføring av prosjektet. Videre skal detaljplan vise rådighetsinnskrenkninger. Den skal framstilles slik at de berørte kan bli kjent med planens innhold og få forståelsen av hvordan forholdene vil bli ved planens gjennomføring. Detaljplan skal gi grunnlag for utarbeiding av skjønnsforutsetninger.
Detaljplan skal inneholde kostnadsoverslag.
2. Detaljplan skal utarbeides på grunnlag av hovedplan eller kommunal oversiktsplan, jfr. § 4.1. Unntak fra denne regel er mindre tiltak som
 - utbedring av eksisterende veg hvor det vesentlig medgår grunn til grøfter og breddeutvidelser
 - ombygging av krappe kurver og uoversiktlige partier samt mindre vegomlegginger i forbindelse med ombygging og utviding av bruer o. l.
 - bygging av gang- og sykkelveger, fortau, endring eller fastlegging av avkjørselsforhold o. l.

dersom disse tiltak ikke er en del av et større hele som det sett under ett bør utarbeides hovedplan for. Vegdirektoratet og fylkesutvalget kan for henholdsvis riksveg og fylkesveg unnta andre utbyggingstiltak enn de som er nevnt ovenfor.

3. Vegdirektoratet og fylkesutvalget kan pålegge vegsjefen å utarbeide hovedplan for henholdsvis riksveg og fylkesveg.

§ 9 Byggeplaner

1. Byggeplaner er de tekniske tegninger og beskrivelser som er nødvendige for å gjennomføre et veganlegg. Byggeplaner må ikke være i strid med godkjent detaljplan eller stadfestet reguleringsplan.
2. Vegsjefen utarbeider byggeplaner for riksveg og fylkesveg, dersom ikke annet er bestemt av Vegdirektoratet.

V ORIENTERING OG SAMARBEID

§ 10 Orientering om planlegging

1. Vegsjefen skal på et så tidlig tidspunkt som mulig orientere fylkeskommune, kommuner og lokale statlige myndigheter om aktuelle planleggingsoppgaver for riksveg og fylkesveg.
2. Når arbeid med hovedplan tar til, skal dette gjøres alminnelig kjent i det aktuelle område ved melding i aviser eller på annen hensiktsmessig måte. Vegsjefen bør gi alminnelig orientering også under den videre planlegging. Utarbeides detaljplan uten forutgående hovedplan, jfr. § 8, nr. 2, skjer orientering vanligvis på tilsvarende måte.
3. På forespørsel skal vegsjefen gi opplysninger til offentlige planleggingsmyndigheter om foreliggende grunnlagsdata som antas å være av betydning for den alminnelige offentlige planleggingsvirksomhet.
4. Vegdirektoratet kan gi retningslinjer om orientering om planlegging for riksveg og fylkesveg etter denne paragraf.

§ 11 Samarbeid

1. Under planlegging av det enkelte prosjekt skal vegsjefen så tidlig som mulig søke samarbeid med planleggingsmyndighetene i fylkeskommune og berørte kommuner og med andre offentlige organ som kan ha interesser å ivareta i området.
2. Under planlegging av det enkelte prosjekt skal vegsjefen så tidlig som mulig søke samarbeid med grunneiere, rettighetshavere, organisasjoner o. a. i

- området som har interesser av betydning som kan bli berørt av prosjektet.
3. Vegdirektoratet kan gi retningslinjer om samarbeid for riksveg og fylkesveg etter denne paragraf.

VI BEHANDLING AV HOVEDPLAN

§ 12 Varsel om hovedplan

Før en hovedplan kan godkjennes skal planen

- ha vært lagt ut til offentlig ettersyn
- ha vært lagt fram til uttalelse for berørte offentlige organ
- ha vært lagt fram til uttalelse for kommunestyret med innkomne merknader og uttalelser samt vegsjefens kommentarer til disse.

Dersom hovedplan for riksveg berører forhold av betydning for fylkeskommunen, skal planen legges fram for fylkesutvalget til orientering og eventuell uttalelse.

§ 13 Godkjenning av hovedplan

Vegdirektoratet og fylkesutvalget godkjenner hovedplan for henholdsvis riksveg og fylkesveg.

§ 14 Underretning om godkjent hovedplan

1. Fylkeskommunen, berørte kommuner og statlig myndighet, som har interesser å ivareta i området, gis underretning om godkjent hovedplan. Grunneiere og rettighetshavere som berøres av godkjent hovedplan skal så vidt mulig gis underretning om vedtaket.
2. Vedtak om godkjent hovedplan skal kunngjøres i Norsk Lysingsblad og i alminnelighet i minst to aviser som er alminnelig lest på stedet.
3. Underretning og kunngjøring om godkjent hovedplan skal gis tidligst mulig. Underretning og kunngjøring skal angi veglinjen som omfattes av planen så klart som mulig, og gi opplysning om rettigheter og framgangsmåte ved overprøving. For øvrig vises til § 15.

§ 15 Overprøving av vedtak om godkjent hovedplan

1. Fylkesutvalget, kommunestyret og statlig myndighet kan bringe vedtak om godkjent hovedplan for riksveg inn for Samferdselsdepartementet for overprøving.

2. På grunnlag av saksbehandlingsfeil, feil lovanvendelse eller annen ugyldighetsgrunn kan de som er berørt, bringe vedtak om godkjent hovedplan for riksveg inn for Samferdselsdepartementet for overprøving.

VII BEHANDLING AV DETALJPLAN

§ 16 Varsel om detaljplan

1. Før detaljplan kan godkjennes, skal planen
 - ha vært lagt ut til offentlig ettersyn
 - ha vært lagt fram til uttalelse for berørte offentlige organ
 - ha vært lagt fram til uttalelse for kommunestyret med innkomne merknader og uttalelser samt vegsjefens kommentarer til disse.
2. Detaljplan for mindre lokale utbyggingstiltak etter § 8 nr. 2 kan unntas helt eller delvis fra bestemmelsene i § 16 nr. 1. Unntas detaljplan som nevnt fra offentlig ettersyn, har grunneiere og rettighetshavere krav på varsel om planen, enten skriftlig eller ved orientering på stedet. Detaljplan for mindre lokale utbyggingstiltak som nevnt, legges fram for kommunen og andre berørte offentlige organ til orientering og eventuell uttalelse.

§ 17 Godkjenning av detaljplan

Vegsjefen godkjenner detaljplan for riksveg og fylkesveg.

§ 18 Underretning om godkjent detaljplan

1. Fylkeskommunen, kommuner og berørte grunneiere og rettighetshavere gis skriftlig underretning om godkjent detaljplan. Når godkjent detaljplan berører forhold av betydning for statlig myndighet, gis den underretning om vedtaket.
2. Underretning om godkjent detaljplan skal gis tidligst mulig. I underretningen skal vegstrekningen som omfattes av planen, angis så klart som mulig. I underretningen gis opplysning om rettigheter og framgangsmåte ved klage. Forøvrig vises til § 19 i disse forskriftene, jfr. forvaltningslovens §§ 25, 26 og 27.

§ 19 Klage over vedtak om godkjent detaljplan

1. Vegsjefens vedtak om godkjent detaljplan for riksveg og fylkesveg kan påklages.

2. Vegdirektoratet eller den dette gir myndighet, er klageinstans for vedtak om godkjent detaljplan for riksveg. Fylkesutvalget er klageinstans for vedtak om godkjent detaljplan for fylkesveg.

VIII ENDRING I OG OPPHEVING AV GODKJENT HOVEDPLAN OG DETALJPLAN

§ 20 Endring i og oppheving av godkjent hovedplan og detaljplan

1. Ved endring i godkjent hovedplan og detaljplan gjelder bestemmelsene i kap. V og henholdsvis kap. VI og VII tilsvarende.
2. Før godkjenning myndigheten etter § 13 kan oppheve godkjent hovedplan, skal uttalelse innhentes fra fylkeskommunen og berørte kommuner. Bestemmelsene i § 14 om underretning om godkjent hovedplan gjelder tilsvarende. For oppheving av detaljplan gjelder bestemmelsene i kap. VII tilsvarende.
3. Vegsjefen kan foreta mindre vesentlige endringer i henholdsvis godkjent hovedplan og detaljplan.
Vegdirektoratet eller den dette gir myndighet er klageinstans for vedtak om mindre vesentlige endringer av godkjent hovedplan og detaljplan for riksveg. Fylkesutvalget er klageinstans for vedtak om mindre vesentlige endringer av godkjent hovedplan og detaljplan for fylkesveg.

IX IKRAFTTREDEN — OVERGANGSBESTEMMELSER

§ 21 Ikrafttreden — Overgangsbestemmelser

1. Forskriftene trer i kraft 1. januar 1981. Samtidig oppheves forskrifter etter veglovens § 12, gitt ved Samferdselsdepartementets rundskriv nr. 7/65 V av 20. januar 1965, og Nærmere bestemmelser etter planleggingsforskriftenes § 24 for riksveg, revidert utgave av april 1974.
2. Ved planlegging som allerede er påbegynt, skal nærværende forskrifter følges i den videre planlegging. Vil anvendelse av forskriftene medføre uforholdsmessig merarbeid eller av andre grunner være u hensiktsmessig, kan Vegdirektoratet gi samtykke til at også den videre planlegging skjer etter de tidligere forskrifter.

Kommentar til de enkelte paragrafer

Til § 1 Hva forskriftene gjelder

Forskriftene gjelder for utarbeiding og behandling av planer for riksveg og fylkesveg. I planer som nevnt skal inngå eventuelle tiltak som har direkte tilknytning til slike veger, dersom det ved gjennomføringen av tiltaket forutsettes bruk av bevilgninger for riksveg eller fylkesveg. Når det er nødvendig av hensyn til trafiksikkerheten å opparbeide gang/sykkelveg i tilknytning til nevnte veger eller regulere avkjørselsforholdene kan også slike anlegg planlegges etter forskriftene her.

Til § 2 Planleggingsprogram

Planleggingsprogram er et styringsmiddel for å få frem det planmateriale som er nødvendig for å kunne sette opp forslag til vegvesenets periodiske investeringsprogram og de årlige vegbudsjetter, og for å gjennomføre prosjektene. Utarbeiding av planleggingsprogram skal derfor inngå som en integrert del av det løpende budsjettarbeid og danne grunnlag for vurdering av bevilgningsbehov og anleggsstart. Videre inngår planleggingsprogram, eller utdrag av dette i vegsjefens orientering om planlegging til politiske myndigheter i fylkeskommunen og berørte kommuner, og dessuten aktuelle lokale statlige myndigheter (eksempelvis landbruksmyndighetene), jfr. § 10, nr. 1. De instanser som programmet sendes til, bør i den utstrekning det er mulig, gis anledning til eventuelt å uttale seg før programmet settes i verk.

Planleggingsprogram skal omfatte alle veg- og bruvsprosjekter hvor det forutsettes planleggingsvirksomhet i programperioden. Dette gjelder også for riks- og fylkesvegprosjekter som fremmes etter bygningsloven. Gjennom planleggingsprogram skal planleggingsoppgavene søkes prioritert og samordnet med den øvrige samfunnsplanlegging.

Til § 3 Deltakelse i annen planlegging

Vegsjefen skal delta aktivt i fylkeskommunens og kommunenes arealplanlegging ut fra sitt særlige ansvarsområde. Vegsjefen bør til enhver tid være orientert om planlegging i fylkeskommunen og kommunene og ha kontinuerlig kontakt med deres planleggingsmyndigheter.

Vegsjefens aktive medvirkning omfatter både planleggingsprosessen og den fysiske og økonomiske oppfølging og samordning. Under dette arbeid vil det være aktuelt at vegsjefen, så langt som mulig, gir nødvendig oversikt over tekniske og økonomiske rammebetingelser for utbygging av riks- og fylkesvegnettet. Vegsjefen bør søke å få klarlagt de tilsvarende rammebetingelser for fylkeskommunens og kommunens planlegging.

Vegsjefen yter innenfor sitt fagområde bistand ved undersøkelser, utredninger og analyser av tiltak som andre planleggingsorgan i fylket forestår. Vegsjefen bør utrede hvilke konsekvenser slike tiltak vil få for den videre utbygging og drift av riks- og fylkesvegnettet. Med konsekvenser menes her f. eks. behov for nye veier, utbedring av eksisterende vegnett, utbygging av sidevegnett, herunder gang- og sykkelvegnett, behov for støydempende tiltak og andre tiltak for å bedre miljøet på og ved veien. Vegsjefen bør så langt som han finner det nødvendig, utrede konsekvensene ved alternative vekstrammer, arealbruk og utbyggingsmønster, slik at en kan komme fram til best mulige totalløsninger. Vegsjefen må legge vekt på at økonomiske forutsetninger for alternative løsninger er til stede. Dette forutsetter en budsjettmessig samordning mellom fylkeskommunens, kommunenes, og vegvesenets budsjetter.

I medvirkning og samarbeid bør det utvises gjensidig tilpasning. Om orientering om planlegging og samarbeid vises for øvrig til §§ 10 og 11.

Vegsjefen skal gi uttalelse til planer som har betydning for riks- og fylkesvegnettet. Det følger av vegvesenets ansvar at det må foretas en veg- og trafikkteknisk vurdering i vid forstand. Det forutsettes derfor at hele vegnettet i planområdet blir vurdert, herunder det kommunale og private sidevegnett, samt gang- og sykkelvegnettet.

Uttalelsene skal gis i samråd med Vegdirektoratet når en plan, eller deler av den, vedrører riksvegsspørsmål som ellers ville ha blitt forelagt Vegdirektoratet som hovedplan, jfr. §§ 7 og 13.

Til § 4 Samordning med annen planlegging

Formålet med paragrafen er å få samordnet planleggingen av riks- og fylkesveger med den øvrige arealplanleggingen. Innledningsvis er det slått fast at vegplanlegging, for såvidt gjelder å fastlegge vegtraséer, kan inngå i den kommunale oversiktsplanleggingen. I hvilken utstrekning planene skal fremmes etter disse forskriftene eller i forbindelse med kommunal oversiktsplan, må

avgjøres ut fra forholdene i det enkelte tilfelle. Som generell regel bør planer for riks- og fylkesveger avklares gjennom fylkeskommunens oversiktsplanlegging og kommunenes oversikts- og reguleringplanlegging.

Planlegging av riksveger og fylkesveger skal bygge på forutsetninger som er lagt til grunn i godkjente landsplaner, fylkesplaner eller kommunale oversiktsplaner. Foreligger ikke slike godkjente planer, eller er vedkommende plan under justering, skal planlegging av riksveger og fylkesveger utføres etter de hovedretningslinjer, som er trukket opp for lands-, fylkes- eller kommuneplanleggingen.

De forutsetninger og hovedretninglinjer som legges til grunn for vegplanlegging etter denne paragraf, skal vegsjefen selv medvirke aktivt i utformingen av, jfr. § 3 om deltakelse i annen planlegging. Vegsjefens særlige ansvar etter § 3 må spesielt sammenholdes med denne paragraf. Under sin medvirkning i den løpende oversiktsplanlegging må vegsjefen klargjøre de faglige sider i veg- og vegtrafikktekniske spørsmål, og aktivt medvirke i utformingen av de forutsetninger som blir lagt til grunn for løsning av disse spørsmål.

Vegsjefens medvirkning i oversiktsplanlegging må ses i sammenheng med at det i alminnelighet ikke vil være aktuelt å fravike de rammebetingelser og hovedretningslinjer som er trukket opp for dette arbeid. Hvor vedkommende planspørsmål vil ha spesiell betydning for flere kommuner, fylker eller en landsdel, vil det kunne være aktuelt å fravike nevnte rammebetingelser og hovedretningslinjer. Det samme gjelder når prosjektet ikke kan holdes innenfor de tekniske og økonomiske rammer som er lagt til grunn for utbygging av vegnettet.

Til § 5 Generelt om plannivå

Etter disse forskrifter vil det særlig være vegutredninger og hovedplaner som inngår som del av plangrunnlaget ved oppsetting av Statens vegvesens langtidspan. Den faglige og politiske behandling av langtidspanen danner grunnlag for den videre planlegging av vegprosjektene, med sikte på gjennomføring av de enkelte tiltak. Stortingets og fylkestingenes årlige bevilgningsvedtak gir grunnlag for gjennomføring av tiltakene. Som grunnlag for bevilgningsvedtak som nevnt, skal det i alminnelighet foreligge godkjent detaljplan etter disse forskrifter eller stadfestet reguleringsplan etter bygningsloven.

Til § 6 Vegutredning

Vegutredningens formål er å søke å få klarlagt spørsmål av betydning for videre utbygging, utbedring og drift av vegnettet. For så vidt gjelder utbygging av vegnettet er det viktig å klarlegge premisser for den kommunale og fylkeskommunale oversiktsplanleggingen.

Når vegutredning berører spørsmål som må avklares av hensyn til den

videre planlegging, kan denne avklaringen skje ved behandling av vegutredningen etter § 6.3 og hovedplan, eller gjennom den kommunale/fylkeskommunale oversiktsplanleggingen.

Konsekvensvurderingene i en vegutredning bør konsentreres om de påregnelige og vesentlige følger av tiltakene. Konsekvensvurderingene bør bl. a. omfatte de trafikkmessige, miljømessige og kostnadmessige konsekvenser ved de aktuelle alternativer som drøftes. Omfang og detaljeringsgrad avpasses etter arten av de problemstillinger som reises. Når en vegutredning tar opp problemstillinger som får brede samfunnsmessige konsekvenser i forhold til befolknings- og næringslivsutvikling, arbeidsmarked, naturressurser, areal, mv., må utredningen også omfatte en vurdering av disse konsekvensene. I slike tilfeller bør imidlertid avklaringen skje gjennom fylkeskommunale og kommunale oversiktsplaner.

En vegutredning kan omfatte en vurdering av behov for veger til vegløse strøk, helårsveger, innkorting og avløsning av ferjesamband, bedring av eksisterende vegnett, bedring av trafikksikkerhet og trafikkmiljø o. l.

Vegutredning kan også ha en annen funksjon, i det den kan nyttes til mer tematiske spesialanalyser. Eksempelvis kan nevnes analyse av trafikkuylkesfrekvenser, gang- og sykkelvegnett, sidevegnett og avkjørselsforhold, støyforhold, bæreevne o. l.

En vegutredning presenteres i en enkel og lettfattelig form. Det bør i hovedsak være en verbal beskrivelse av de aktuelle problemstillinger, tiltak og konsekvenser. Oversiktskarter skal inngå som en del av utredningen. Tabeller, diagrammer og detaljerte karter inntas når det finnes hensiktsmessig.

Vegdirektoratet kan pålegge vegsjefen å utarbeide vegutredning, jfr. § 6 nr. 4. For øvrig vurderer vegsjefen i samarbeid med kommune og fylkeskommune behovet for vegutredning, jfr. §§ 2 og 4. Ved vurderingen bør det legges avgjørende vekt på om det er spørsmål som bør avklares før arbeidet med hovedplan tar til og for den videre kommunale/fylkeskommunale planlegging.

En vegutredning skal legges fram for berørte, lokale offentlige organ til uttalelse, før den forelegges Vegdirektoratet og fylkeskommunen for henholdsvis riksveg og fylkesveg.

For vegutredning som i hovedsak gjelder riksvegsspørsmål, avgjør Vegdirektoratet om det skal innhentes uttalelse fra sentrale statlige myndigheter (departementer og direktorater) og om vegutredningen skal legges fram for Samferdselsdepartementet.

For vegutredning som i hovedsak gjelder fylkesvegsspørsmål, avgjør fylkesutvalget om det skal innhentes uttalelse fra sentrale statlige myndigheter (departementer og direktorater) og om vegutredning skal legges fram for fylkestinget.

Til § 7 Hovedplan

Foreligger det en aktuell vegutredning, skal hovedplanen bygge på den. Dersom slik vegutredning ikke foreligger, skal nødvendig utredning inngå som en del av hovedplanen. En nødvendig utredning vil omfatte en problemanalyse av det aktuelle vegspørsmål og en generell vurdering av prosjektets berettigelse i det samlede veg- og transportsystem i planområdet.

Hovedplanens alternative løsninger skal gi grunnlag for valg av veglinje, vegtype, vegklasse og dimensjonerende fart. De alternative forslag til linjevalg og vegstandard skal være begrunnet, og være basert på konsekvensvurderinger.

Konsekvensanalyser søker å vise prosjektets påregnelige virkning for trafikksikkerhet, vegtrafikk, vegmiljø, bosetting og bomiljø, næringsliv, naturressurser, areal o.l. Omfanget av konsekvensanalyser må avpasses etter prosjektets art og betydning.

Hovedplanen skal videre angi nødvendig tilknytning til og tiltak på sidevegnettet på grunnlag av eksisterende og planlagt utnyttning av omkringliggende arealer. Nødvendige tiltak for bedring av miljøet på og ved vegen, bedring av trafikksikkerhet og trafikkavvikling o. l. må framgå av planen. Den skal videre angi eventuell etappevis utbygging av prosjektet.

Når det er aktuelt, skal den omfatte en vurdering av og gi et begrunnet forslag til nødvendig omklassifisering av vegnettet. Hovedplanen skal inneholde forprosjekt for større bruer, kaier o. l. som inngår i planen.

Hovedplanen skal danne det nødvendige grunnlag for vurdering av prosjektet, for oppsetting og behandling av vegvesenets periodevise investeringsprogram, og gi grunnlag for å vurdere hvilken prioritet prosjektet skal få. Det skal derfor utarbeides kostnadsoverslag for de aktuelle alternative løsninger. I kostnadsoverslaget skal eventuell utgiftfordeling mellom ulike kostnadsbærere klarlegges.

Hovedplanens innhold avpasses etter prosjektets art og betydning.

Bygger hovedplanen på en vegutredning etter § 6, inngår et utdrag av denne i hovedplanen. Nødvendig utredning etter § 7 nr. 2, siste setning, inngår i hovedplanen.

Til § 8 Detaljplan

Detaljplan skal vise et vegprosjekts utforming og beliggenhet. Den skal inneholde de nødvendige regulerende bestemmelser for anlegg og drift av vegen, som f. eks. bestemmelser om anleggsveger, riggområder, frisktssoner o. l. Bestemmelser om drift av vegen kan dessuten omfatte regulering av vegområdets bruk.

KOMMENTARER

I vedtak om godkjent detaljplan kan vegsjefen treffe bestemmelser om avkjørselsregulering, jfr. veglovens § 40. Detaljplan skal avklare tekniske spørsmål i den utstrekning dette er nødvendig for vurdering av prosjektets gjennomføring, herunder vurdering av prosjektet i forhold til de forutsetninger som er lagt til grunn for det aktuelle detaljplanarbeid.

Detaljplan skal vise de areal, med eventuelle anlegg, som må erverves for prosjektets gjennomføring, herunder erverv av nødvendig bruksrett. Videre skal detaljplan vise aktuelle rådighetsinnskrenkninger, som byggelinjer, fri-siktssoner o. l.

Detaljplan bør framstilles slik at almenheten og berørte interesser, spesielt berørte grunneiere og rettighetshavere, får nødvendig kjennskap til planens innhold og forståelse av forholdene ved planens gjennomføring. Detaljplan bør vise vegens senterlinje i plan og profil, kurveradier, stigningsforhold, skuldre, skråningsutslag, stikkrenner og kulverter, videreføring av vannløp, grøfter, prosjekt for bruer, massetak, motfyllinger, bakkeplaneringstiltak, underganger, avkjørsler og forslag til adkomstveger med eventuelle alternativer i plan og profil, støyskjermer og støyvoller, forstøtningsmurer, eiendomsgrenser påført gårds- og bruksnummer, hjemmelshaver, byggegrenser, bygninger og eventuelle andre anlegg som forutsettes fjernet, omdisponering av veggrunn, anleggsveger o. l. Detaljplanens innhold må imidlertid avpasses til planleggingsoppgavens art og omfang.

Vegdirektoratet og fylkesutvalget kan for henholdsvis riksveg og fylkesveg unnta andre vegutbyggingstiltak fra kravet om hovedplan enn de som er nevnt under paragrafens nr. 2. Det forutsettes da at nødvendige opplysninger om vedkommende prosjekt er gitt gjennom planleggingsprogram eller på annen hensiktsmessig måte. De nødvendige opplysninger må mellom annet omfatte teknisk/økonomiske data for tiltaket, som vegtype, vegklasse, dimensjonerende hastighet, kostnadsoverslag o. l. samt vegsjefens begrunnelse for å bruke unntaksbestemmelsen i denne paragraf.

Foreligger det godkjent generalplan (kommuneplan, kommunedelplan) og vegsjefen i samråd med Vegdirektoratet og fylkesutvalget finner spørsmål av betydning for utbygging av henholdsvis riksveg og fylkesveg tilstrekkelig avklart (linjevalg, standard, kostnader o. l.), kan detaljplan utarbeides på grunnlag av denne.

Til § 9 Byggeplaner

Byggeplaner er de tekniske tegninger og beskrivelser som utarbeides for de ulike komponenter i veganlegget som grunnlag for utføringen av selve anleggs-

KOMMENTARER

arbeidet. Vegsjefen har ansvaret for utarbeiding av byggeplaner for riksveg og fylkesveg dersom ikke annet er bestemt av Vegdirektoratet.

Byggeplaner skal vise veganleggets utforming og dimensjon. Byggeplaner utarbeides også for forstøtningsmurer, støyvoller og støyskjermer, skilting, oppmerking, belysning o. l.

Til § 10 Orientering om planlegging

Formålet er å gi informasjon om påtenkte planleggingsoppgaver for riksveg og fylkesveg med sikte på å spre kunnskap og fremme offentlig debatt. Vegsjefen skal holde politiske myndigheter i fylkeskommunen og berørte kommuner orientert om planleggingsoppgaver som er under vurdering eller som skal utføres. Planleggingsprogram eller utdrag av dette vil kunne inngå i slik orientering. Når hovedplanleggingen tar til, gjøres dette kjent for fylkeskommunen, berørte kommuner og statlig myndighet som kan bli berørt av prosjektet. Vegsjefen vurderer om orienteringen skal gis ved skriftlig melding eller ved kunngjøring i Norsk Lysingsblad. I orienteringen gis nevnte myndigheter en passende frist for skriftlig svar til vegsjefen om eventuell deltakelse i samarbeid om planlegging, jfr. § 11 nr. 1.

Hovedplanlegging skal gjøres alminnelig kjent i det aktuelle område. Under forberedelse av hovedplan skal derfor vegsjefen gi melding i aviser eller på annen hensiktsmessig måte. I meldingen gis orientering om den forestående planlegging i området. Formålet med det påtenkte prosjektet og opplysninger av almen interesse inngår i orienteringen.

Det gis en passende frist for grunneiere, rettighetshavere, organisasjoner o. a. i området som har interesser av betydning som kan bli berørt av prosjektet, jfr. § 11, nr. 2, til å sende vegsjefen skriftlig underretning om at de er interessert i å delta i samarbeid om planleggingen. Utarbeides detaljplan uten forutgående hovedplan, jfr. § 8, nr. 2, skjer orientering på tilsvarende måte når dette anses nødvendig for videre planlegging.

Paragrafen har også til formål å få etablert et samarbeid mellom vegsjefen og andre offentlige planleggingsmyndigheter når det gjelder grunnlagsdata for planlegging som anses å være av betydning for påtenkte vegprosjekt eller for den alminnelige offentlige planleggingsvirksomhet, herunder planlegging av riksveg og fylkesveg. Det kan gjelde innhenting, bearbeiding og utveksling av informasjon, for eksempel i tilknytning til registreringsarbeider, undersøkelser, analyser o. l. Det forutsettes at vegsjefen får tilsvarende informasjon fra andre offentlige planleggingsmyndigheter.

Omfanget av orientering etter paragrafens nr. 3 avpasses etter det aktuelle behov.

Til § 11 Samarbeid

Paragrafen gjelder ved utarbeiding av hovedplan og detaljplan og har til formål å klargjøre hvem som kan ha interesser å ivareta i planområdet, i hvilken utstrekning de vil bli berørt og hvilke behov og synspunkter som gjør seg gjeldende. Slik klargjøring skal finne sted tidligst mulig under planleggingen. Omfanget og graden av samarbeid under planleggingsprosessen må tilpasses det aktuelle plannivå og i hvilken utstrekning interesser blir berørt.

Vegsjefen skal gi og søke informasjon for å få klarlagt hvilke interesser som vil bli berørt. De som i særlig grad vil bli berørt av prosjektet, deltar i samarbeid også under det videre planleggingsarbeid, dersom ikke vedkommende interesse allerede kan anses for å være tilstrekkelig klarlagt. De øvrige som har hatt høve til å framlegge sine interesser og synspunkter, gis høve til å delta dersom de framkommer med nye opplysninger av verdi for prosjektet.

Samarbeid bør legges opp slik at grunneiere, rettighetshavere og andre grupper som i særlig grad vil bli berørt, kan få medvirke i planleggingsprosessen på et tidligst mulig tidspunkt, slik at vedtak om hovedplan og detaljplan kan grunnes på best mulig kunnskap om deres behov, interesser og synspunkter.

Vegsjefen vurderer i hvert enkelt tilfelle det nødvendige omfang og formene for samarbeid, herunder hvilke offentlige myndigheter, organisasjoner, grunneiere o. a. som han skal eller bør samarbeide med.

Til § 12 Varsel om hovedplan

Forslag til hovedplan for riksveg og fylkesveg skal legges ut til offentlig ettersyn. Utleggelsen kunngjøres i minst to aviser som er alminnelig lest på stedet. Hvor man kan regne med at kunngjøring i én avis vil nå tilsvarende fram, kan dette etter omstendighetene være tilstrekkelig. Kunngjøringen skal angi den eller de vegstrekninger planen gjelder og gi en frist på minst tre uker til å komme med merknader til planen. Planen legges ut til offentlig ettersyn på vegkontoret og i administrasjonsbygget i vedkommende kommune, eller på annet hensiktsmessig sted. Grunneiere og rettighetshavere som berøres av forslag til hovedplan, bør underrettes ved brev dersom eiendoms- og rettighetsforholdene på dette tidspunkt er tilstrekkelig avklart og en slik fremgangsmåte ikke er særlig byrdefull. Forslag til hovedplan sendes fylkeskommunen og berørte kommuner og statlig myndighet som antas å ha interesser å ivareta i området, med angivelse av en passende frist for uttalelse for berørte fylkeskommunale og kommunale fagorgan. Vegsjefen skal så vidt mulig angi hvilke fylkeskommunale og kommunale interesser som vil bli berørt.

Foreligger det merknader innen fristens utløp, tas planen opp til ny be-

handling av vegsjefen. Medfører ny behandling at andre grunneiere, rettighetshavere eller organ blir berørt, legges forslag til hovedplan på ny ut til offentlig ettersyn. Mindre justeringer med forholdsvis beskjedne konsekvenser for både tidligere og nye berørte, kan etter omstendighetene forelegges for de berørte uten utleggelse til offentlig ettersyn. Tilsvarende gjelder også når slike endringer foretas etter at fylkeskommunens og/eller kommunens politiske myndigheter har gitt uttalelse.

Fylkeskommunens interesse i hovedplanarbeidet for riksveg kan blant annet være knyttet til dens prioritering av riksvegutbyggingen, at linjevalg kan få konsekvenser for vedtatt investeringsprogram i Norsk vegplan og for fylkesplanleggingen.

Til § 13 Godkjenning av hovedplan

Ved vedtak om godkjenning av hovedplan foretas valg av veglinje og vegstandard.

Den påfølgende detaljplanlegging skal således utforme i detalj det alternativ som hovedplangodkjenningen foreskriver.

Ved informasjon og samarbeid etter §§ 10 og 11 og behandling av hovedplanen etter § 12 skal berørte kommuner, fylkeskommuner og statlige myndigheter foruten grunneiere og evt. andre berørte grupperinger ha fått anledning til å legge fram sine synspunkt på den aktuelle hovedplan før det blir fattet vedtak.

Gjennom behandlingen kan det bli avdekket konflikter i forhold til berørte kommunale og fylkeskommunale organ samt statlige myndigheter som ikke lar seg løse slik at alle synspunkter blir etterkommet.

Således vil vegsjefens innstilling overfor vedtaksmyndigheten, respektive fylkesutvalg og Vegdirektoratet for fylkes- og riksveg, i enkelte tilfeller kunne være i alle fall delvis i strid med uttalelse fra kommune, fylkeskommune eller statlig myndighet.

Som en naturlig oppfølging av det forutgående samarbeid, skal vegsjefen underrette de aktuelle organ/myndigheter om sin innstilling overfor vedtaksmyndigheten. I underretningen skal det i tilfelle uenighet, gjøres rede for de forhold vegsjefen har lagt vekt på ved sin vurdering av vedkommende organ/myndighets synspunkter. Det aktuelle organ vil på dette grunnlaget ha høve til eventuelt å ta saken opp med overordnet myndighet.

For riksveg er Vegdirektoratet vedtaksmyndighet for hovedplaner. Dette forhindrer imidlertid ikke at Samferdselsdepartementet som overordnet myndighet kan be om å få forslag til hovedplaner lagt fram for departementet for godkjenning.

For såvidt gjelder endring og oppheving av godkjent hovedplan vises til forskriftenes § 20.

Til § 14 Underretning om godkjent hovedplan

Fylkeskommunen og berørte kommuner skal gis skriftlig underretning om godkjent hovedplan. Underretning gis skriftlig til statlig myndighet når vedtaket skjønnes å ha betydning for vedkommende myndighet. Grunneiere og rettighetshavere som berøres av godkjent hovedplan gis skriftlig underretning så langt eiendoms- og rettighetsforholdene på dette tidspunkt er klarlagt. For øvrig vurderer vegsjefen former og omfang av underretning. Vegsjefen avgjør om det skal gis underretning om godkjent hovedplan også til fylkeskommunale og kommunale fagorgan og organisasjoner o. a. som har deltatt i samarbeid etter § 11. Ved denne avgjørelse bør det legges vekt på omfanget og graden av samarbeidet, og om den godkjente hovedplan berører forhold av betydning for vedkommende.

For å kunne sikre at kjennskap til godkjent hovedplan i størst mulig grad når fram til de berørte, skal vedtaket kunngjøres i Norsk Lysingsblad og i minst to aviser som er alminnelig lest på stedet. Kan man regne med at kunngjøring i Norsk Lysingsblad og i én avis vil nå tilsvarende fram, kan dette etter omstendighetene være tilstrekkelig.

I underretning og kunngjøring om godkjent hovedplan skal det vises til de bestemmelser vedtaket bygger på. Det skal også gis opplysninger om klageadgang, klagefrist, om framgangsmåten ved klage, og om retten til å se sakens dokumenter. For øvrig vises til forskriftenes § 15.

Til § 15 Overprøving av vedtak om godkjent hovedplan

Paragrafen gir fylkesutvalget, kommunestyret og statlig myndighet rett til å få overprøvd Vegdirektoratets vedtak om godkjenning av hovedplan for riksveg. Såvel planens rettslige som faktiske og skjønsmessige sider kan etter paragrafens nr. 1 bringes inn for Samferdselsdepartementet til overprøving. Det er kommunestyret i den eller de berørte kommunene, jfr. § 11, nr. 1, som har denne retten. Statlig myndighet har adgang til å bringe vedtaket inn til overprøving når dette berører vedkommende myndighets saksområde direkte.

De som er berørt av Vegdirektoratets vedtak om godkjent hovedplan for riksveg, kan bringe vedtaket inn for Samferdselsdepartementet til overprøving på grunnlag av saksbehandlingsfeil, feil lovanvendelse eller annen ugyldighetsgrunn. Planens skjønsmessige sider kan ikke overprøves etter paragrafens pkt. 2.

Krav om overprøving av Vegdirektoratets vedtak om godkjent hovedplan for riksveg kan gjennom vegsjefen settes fram for Vegdirektoratet. Vegdirektoratet avgir uttalelse til saken i forbindelse med at den blir oversendt Samferdselsdepartementet. Frist for å kreve overprøving av vedtak om godkjent hovedplan er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er kommet fram.

Vedtaket av Samferdselsdepartementet i forbindelse med hovedplanen kan ikke overprøves.

Til § 16 Varsel om detaljplan

Forslag til detaljplan for riksveg og fylkesveg skal legges ut til offentlig ettersyn. Utleggelsen kunngjøres i minst to aviser, som ved kunngjøring etter § 12. Kunngjøringen skal angi den vegstrekning planen gjelder og gi en frist på minst tre uker til å komme med merknader til planen. Planen legges ut til offentlig ettersyn på vegkontoret og i administrasjonsbygget i vedkommende kommune, eller på annet hensiktsmessig sted. Grunneiere og rettighetshavere som berøres av forslag til detaljplan skal så vidt mulig gis skriftlig underretning. Forslag til detaljplan skal legges fram til uttalelse for kommunestyret. Det gis en passende frist for uttalelse. Forslaget forelegges til uttalelse for andre offentlige organ med unntak for de organ som har gitt uttrykk for at deres interesser er tilstrekkelig avklart ved behandling av hovedplanen.

Dersom gjennomføring av detaljplanen vil medføre eiendomsinngrep eller tiltak som krever byggetillatelse etter bygningslovens § 93, jfr. § 74 nr. 2, evt. byggemelding etter § 84, forelegges planen til uttalelse for bygningsrådet før saken legges frem for kommunestyret. Bygningsrådets behandling av detaljplanen fritar for kravet til særskilt delingstillatelse etter bygningslovens § 63, jfr. delingslovens § 3—1 samt forskrifter m/kommentarer.

Foreligger det merknader ved fristens utløp, tas planen opp til ny behandling av vegsjefen. Medfører ny behandling at andre grunneiere, rettighetshavere eller offentlig organ blir berørt, legges forslag til detaljplan på ny ut til offentlig ettersyn. Mindre justeringer med forholdsvis små konsekvenser for både tidligere og nye berørte, kan etter omstendighetene forelegges for de berørte på tilsvarende måte som for detaljplan etter § 16, nr. 2. Tilsvarende gjelder også om slike endringer foretas etter at forslag til detaljplan har vært forelagt til uttalelse for kommunestyret.

Detaljplan for mindre lokale utbyggingstiltak etter i § 8, nr. 2 kan unntas helt eller delvis fra bestemmelsene i § 16 nr. 1. Detaljplan for mindre breddeutvidelser, busslommer o. l. bør i alminnelighet kunne unntas helt fra disse bestemmelser, med mindre det knytter seg særlige interesser til området. Ved

KOMMENTARER

vurdering av om detaljplan etter i § 8, nr. 2, skal unntas helt eller delvis fra bestemmelsen i § 16, nr. 1, skal vegsjefen legge vekt på prosjektets størrelse, karakteren av det område som omfattes av planen (tettbebyggelse, strandområder) hvilke interesser som foreligger i området og i hvilken utstrekning disse vil bli berørt. Omfatter detaljplanen etter § 8, nr. 2, tiltak som krever byggetillatelse etter bygningslovens § 93, jfr. § 74, nr. 2, eller byggemelding etter § 84, skal planen forelegges til uttalelse for bygningsrådet. Tilsvarende gjelder i tilfeller hvor planen forutsetter grunnerv, jfr. bygningslovens § 63 og delingslovens § 3—1. For varsel (orientering) om detaljplan etter § 16, nr. 2, gis en passende frist for eventuelle merknader. Gis varsel etter § 16, nr. 2, ved orientering på stedet, skal det settes opp protokoll.

Foreligger det merknader til detaljplan for mindre lokale utbyggingstiltak som nevnt i § 8, nr. 2, tas planen opp til ny behandling av vegsjefen. Medfører dette at det foretas endringer av planen, skal planen videre behandles i samsvar med bestemmelsene i § 16, nr. 2.

Til § 17 Godkjenning av detaljplan

Om virkning av godkjent detaljplan for området innenfor byggegrenser fastsatt i eller med hjemmel i veglovens § 29 vises til veglovens § 38.

Om virkning av regulerende bestemmelser om avkjørsler i godkjent detaljplan, jfr. forskriftenes § 8, nr. 1, vises til veglovens § 40.

Godkjent detaljplan gir grunnlag for eiendomsinngrep, jfr. forskrifter etter veglovens § 50, annet ledd. Det vises også til de fullmakter som til enhver tid gjelder for bruk av bevilgninger til erverv av eiendom i minnelighet. Godkjent detaljplan gir dessuten, under forutsetning av at planen har vært behandlet av bygningsrådet, hjemmel til å rekvirere delingsforretning, jfr. forskrifter til delingsloven m/kommentar.

Til § 18 Underretning om godkjent detaljplan

Underretning til statlig fagmyndighet gis skriftlig når godkjent detaljplan berører forhold av betydning for vedkommende myndighet.

Paragrafen har ingen bestemmelse om kunngjøring av godkjent detaljplan idet eiendoms- og rettighetsforholdene på dette tidspunkt forutsettes klarlagt. Vedtaket bør likevel kunngjøres på tilsvarende måte som etter § 14 dersom det kan være rimelig tvil om en har navn og adresse til samtlige grunneiere og rettighetshavere.

I underretning og kunngjøring om godkjent detaljplan, skal det vises til de bestemmelser vedtaket bygger på. Det skal også gis opplysninger om klagead-

KOMMENTARER

gang, klagefrist, om framgangsmåte ved klage, og om retten til å se sakens dokumenter, jfr. forvaltningslovens §§ 25, 26 og 27. For øvrig vises til forskriftenes § 19.

Til § 19 Klage over vedtak om godkjent detaljplan

For klage over vedtak om godkjent detaljplan for riksveg og fylkesveg gjelder forvaltningslovens bestemmelser om klagerett. Klage over vedtak om godkjent detaljplan for riksveg og fylkesveg settes fram for vegsjefen som avgir uttalelse før saken sendes videre til klageinstansen.

Omfatter klage over vedtak om godkjent detaljplan også forhold som er endelig avgjort ved hovedplan, skal klagen for så vidt gjelder disse forhold i alminnelighet ikke tas opp til realitetsbehandling.

Til § 20 Endring i og oppheving av godkjent hovedplan og detaljplan

Mindre vesentlige endringer etter paragrafens nr. 3 kan være mindre forskyvninger av vegtraseer, mindre endringer i vertikalkurvatur, justeringer av avkjørselsforhold, endringer av busslommer o. l. Er hovedplanendringen av slik karakter at den ellers ville ha vært unntatt for krav om hovedplan etter § 8, nr. 2, regnes endringen for mindre vesentlig. Er detaljplanendringen av slik karakter at den ellers ville gå inn under tiltak som omfattes av § 8, nr. 2, er endringen å anse som vesentlig, og planendringen skal behandles i samsvar med bestemmelsene i § 16, nr. 2.

Offentlige organ, grunneiere og rettighetshavere som berøres av mindre vesentlig planendring, og som tidligere ikke har vært berørt av planen, må gis varsel om endringsforslaget før vedtak treffes. Varsel gis på hensiktsmessig måte og med angivelse av en passende frist for uttalelse.

Ved underretning om vedtak om mindre vesentlige endringer i godkjent hovedplan eller detaljplan, gis opplysninger om klageadgang og klagefrist, jfr. § 15 og 19.